

Emlék- múzeum

Csütörtökön, ma délelőtt ünnepélyesen nyitják meg Gábor Andor egykori lakásának falai között — a XIV. kerületi Zichy Géza utca 8. szám alatt — berendezett emlékmúzeumot. Az új múzeumot Sára Péter irodalomtörténész, a Petőfi Irodalmi Múzeum XX. századi osztályának vezetője szerdán, tegnap mutatta be a sajtó munkatársainak. (MTI)

Házavató előtt

Az „elképzelések palotája”

A termék még ásitóznak, a berendezéssel sincsenek kész, de a „nagyüzem” lassan elrendeződik a volt Jancsó-kollégiumban. Több mint 200 ezer forintért bútorokat, székeket várnak Budapestről, s aztán már semmi akadály, hogy közel tucatnyi klubbal beinduljon az új művelődési gépezet — a város szívében, a Vörösmarty utcában. Április 4-én szeretnénk ünnepélyes házavatót és természetesen névadót is rendezni, hiszen egyelőre csak körülrírják az „elképzelések palotáját”: Szeged m. j. városi tanács vb művelődési központja.

Építési tervpályázatok kiírása

Az építésügyi és városfejlesztési miniszter új rendeletben szabta elő a területrendezési és építési tervpályázatok kiírását. Jelentősen kiterjesztette a kiírásra jogosultak körét. Most már nemcsak a minisztérium, hanem valamennyi megyei, városi és községi tanács is kiírhat területrendezési pályázatot. Az építmények műszaki és gazdasági tervezésére, új épületszerkezetek kifej-

lesztésére pedig pályázatot adhat ki bármelyik állami vállalat, tröszt, egyesülés, szövetkezet, társadalmi szervezet, költségvetési szerv, vagy vízgazdálkodási társulat. A rendelkezés előírja, hogy a kiírási szándékot be kell jelenteni az Építésügyi és Városfejlesztési Miniszteriumnak, amely összehangolja a pályázatokat, hogy elkerüljék a párhuzamosságot és a felesleges költségeket.

Konter Lászlóval, a fiatal megbízott igazgatóval már nem is olyan távoli, sőt részben megvalósult tervekről beszélgettünk.

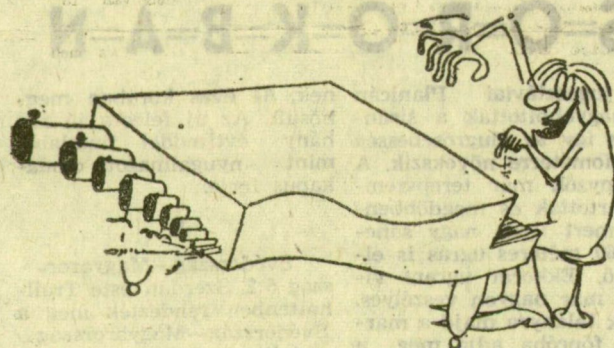
— Közös háztartásban lakunk a Hazafias Népfronttal, a nőtanáccsal, a Vöröskeresztrel, s így a művelődési központ a speciális együttműködésből következően szerkezeti-ileg jobban épít a közös társadalmi rendezvényekre. Ezen túl fontos törekvésünk a klubok alakítása, hontalan művészeti csoportok felkorezése. A kis népművelési formákkal eddig változékony sikerrel kísérleteztünk Szegeden — az épület emeleti helyisé-

gei viszont kitűnő lehetőséget adnak írók, fiatal színművészek, képzőművészek, közgazdászok, természetjárók, eszperantisták, jogászok, bélyeggyűjtők és az orvosok egyesület klubja számára. Néhány máris működik, így a fotoklub, melynek ideális labort is tudunk majd biztosítani. A fiatal fotósoknak tanfolyamot indítunk. Irodalmi színpadot is tervezzük a különböző fórumokról már ismert tehetséges, fiatal amatőrökkel.

— Természetesen az új művelődési központ alkalmas lesz reprezentatív városi rendezvényekre, ahol művészeti csoportjaink: az irodalmi színpad, a dzsessztrio és a leendő kamarakórus műsoráról gondoskodik. *Pirkadása a magyar ének* — címmel neves budapesti művészekkel tartunk emlékestet a Tanácsköztársaság jubileumára, s a rádió jelezte, hogy felvenne nálunk egy szegedi írók-költők műveiből válogatott programot. Január végén írók, képzőművészek, zenészek találkozója bonyolítottuk le, folytatjuk a November 7. Művelődési Otthonban megkezdett *Fiatal művészek a pódiumon* sorozatot és persze ismeretterjesztő előadásaink is lesznek. *Kulcsszerepet szántunk a folyóiratolvasónak*, gazdag anyaggal akarjuk berendezni. Átalakítási munka persze jócskán akad még, de a Rózsa Ferenc gimnázium, az Építőipari Technikum és néhány vállalat társadalmi munkája, segítsége jó garanciának látszik, hogy mielőbb teljes üzemben várjuk vendégeinket.

N. L.

Zeneágyúk

Tűzben a sonka

A gondatlanság és a kár „ikertestvérek” a tüzesetek vonatkozásában is, noha a megelőzésekkel kapcsolatos szabályokkal, előírásokkal általában ismeretségben vagyunk. Tudjuk, hogy tiltott helyen nem szabad dohányozni. Benzinnel, petróleummal és más, hirtelen gyúlékony folyadékkal nem szabad tüzet élesztetni, begyújtani; éghető padozatú helyiségekben a kályha, tűzhely elé parázsfelfogót szükséges elhelyezni; a levegőnél nehezebb fajsúlyú propán-bután gázzal üzemeltetett berendezést csak a használati utasításnak megfelelően a talajszint felett szabad használni. Kisgyerekek előtt a gyufát, öngyújtót illik olyan helyre tenni, hogy ne kerülhessen a kezükbe. A példákat sorolhatnánk tovább, amelyekre akarva, akaratlanul megszegünk, csupán feledékenységéből, gondatlanságából.

Tűz miatt tavaly is sok érték ment veszendőbe házakban, lakásokban, gazdasági épületekben Szegeden és a szegedi járásban. Nyílt láng szabálytalan használata hét esetben okozott több tízezer forintos kárt. A gyermekjáték okozta tüzek száma is tartja magát a fókók között. Építési hibából adódott tűz Bakson, a Magyar-Bolgár Barátság Tsz.-ben. A

tanulmány ez esetben is nagyon érzékeny. Sok esetben a salak is „feléledhet”, ha éghető anyag közelébe öntik. Most van a szezonja a disznóvágásnak, húsfüstölésnek. Elégé elterjedt már a gázzal történő sertéspörkölt, viszont vannak, akik a készülékhez nem használnak nyomáscsőket, s ilyen esetekben számolhatnak robbanással.

A maga kárán tanult Tábori Zoltán Tápé, Rákóczi utca 8. szám alatti lakos. 12 sonkát és mintegy 50 kiló szalonnát füstölt a maga által összetákolott füstölőben, amelyet éjjel őrizet nélkül hagyott. A hőtől lecsöpögő zsír föllángolt és elégett a sonka, a szalonna. Mintegy 4 ezer forint a kár.

A tél még tart, a disznóvágások, húsfüstölések tovább folytatódhatnak. A tanulságot azonban érdemes levonni. Fűszerek, olajok, istállókban általában nem alkalmas húsfüstölő berendezni. Annak őrzését ne bízzuk gyermekekre. A füstölőt építsük lehetőleg éghetetlen anyagból. Tanácsos az úgynevezett kétaknás füstölő, mert a leszáradó hús, a lecsöpögő zsír nem hullhat a tűzbe, s ezzel elejét vesszük a kárral járó meglepetéseknek.

L. F.

Egy címet szeretnék!

Megnyílt az albérleti iroda

Sem harsonák nem zengtek, sem kifeszített szalagok nem vágott ketté az olló — csupán az ajtót sűrűn nyitogató ügyfelek köszöneté- se jelezte, hogy tegnap, szerdán délután három óra- kor megnyílt a szegedi fel- sőkutatási intézmények al- bérleti irodája.

Az orvostudományi egye- tem Apáthy Kollégiumának alagsori klubjában természe- tesen az albérleti iroda életre bábáskodói — köztük a leg- agilisabb szervező, dr. Jo- ván János — foglalták el helyüket először. „Fiúk”, „Lányok”, „Házaspárok” — ilyesféle címek kerültek a KISZ-szervezetek által adom- anyozott füzetek címlap- jára, aztán a betűrendes ír- kák lapjainak megtöltése is megkezdődött.

Először az időközben be- érkező — postán elküldött — címek lajstromozására került sor. „Diáklány mellé keresünk szobátársat...” — másolatát az első ajánlatot dr. Jován János, majd a többi lakásadó „hirdetését” is bejegyezte.

Hogy milyennek mutatko- zott az iroda első délutánjá- nak forgalma? Jöttek cím- ajánlók és jöttek címkere- sők egyaránt! Talán az előb- bieket többségben, ám

ez a körülmény csupán az egyetemi vizsgák végetéré- sével magyarázható. Az utolsó jegyek is bekerültek a fekete indexekbe, s a fél- évi vizsgákra túljutott hall- gatók most valahol a szülői házak meleg zugaiban vár- ják, hogyan is köszönt majd rájuk az új félév...

Néhány — általánosabb- nak érzett — következte- tetésre azonban mégis lehe- tőséget adott az albérleti iroda első délutánja. Már a legel- ső tapasztalatok azt mutat- ják, hogy többnyire népesebb — két-három tagú diákcso- portok fogadására vállal- koznak szívesen a lakás- adók, s azt is, hogy fűtést szívesen, de ágyaneműt már

kevésbé lelkesen adnak. Ami pedig az árakat illeti, azok legalsó szintje a 200 forintnál kezdődik, s emel- kedésük egészen a 400-as határig nyomon követhető.

Az, persze, hogy végülis hogyan egyeznek meg a la- kásadók és a lakáskeresők, nem az irodára tartozik. Annak elsősorban a kölcsö- nös közvetítés a feladata, amely „viszonyteremtést” egyelőre minden másnap — a páros napokon — végzi, de amely tevékenységét febr- uár 1-től már naponta ki- sérthetik figyelemmel mind a jövőendő házigazdák, mind a jövőendő — főiskolás, egyetemista — lakók.

A. L.

A koronakisülés hasznosítása

A mezőgazdászok gyakran megfigyelhetők a magasfe- szültségű vezetékeken megje- lenő kékes fényeket, az úgy- nevezett koronakisülést. A cseljabinszki Mezőgazdaság- gépészeti és Villamosítási Intézet tudósai viszont azt is megállapították, hogy a

koronakisülés mezejébe ke- rülő vetőmagok 10 százalé- kal nagyobb termést hoz- nak. Megrendelésükre Alma-Atában elkészítették a szállítószalagon levő vető- magot koronakisüléssel be- sugárzó berendezés prototi- pusát.

Miért sírt egy leendő kismama?

Sörgyárban nem inni, ali- ga lehetséges. Jó is volt a söre Dóczi Istvánnak, a Sör- ipari Vállalat szegedi ki- rendeltsége vezetőjének. A lényeg az azonban ez nem moshatta el. Ez a lényeg vi- szont mindössze egy kérdő- mondat: miért nem tették könnyebb munkára a váran- dóságában előrehaladott ál- lapotú Miklós Andrásné az üzemből? Ennek hallatára majdnem úgy néztek rám, mintha én jöttem volna visz- sa a világűrbe. Összebeszé- lésre pedig nem volt mód. A beszélgetésben részt vett még Pósa Antal műszaki ve- zető, Tekés László, a kiren- deltség egyik helyettes ve- zetője, Varga Márton szak- szervezeti titkár, valamint Miklósné két munkatársa, Gyurán Erzsébet és Polyák Jolán. Igaz, az utóbbiakért úgy üzentek ki, nem én ej- tettem velük szót először.

Ellentmondó bizonygatás

Dóczi István: — Sokáig nem is tudtuk, hogy Miklós- né várandós. Azt akarta, hogy a tavalyi évet végig-

dolgozza, januárban pedig kiveszi ez évi szabadságát, és csak azután a szülést. Hát ezt ugye így nem lehet?

Pósa Antal: — Miklós- né könnyebb munkát kapott. A fejtő- és dugaszológépet ke- zelte.

Tűnődtem a kétféle véle- ményen. Vajon akkor mitől kapott hasfalsérvet Miklós- né? Hány kilósak a söröslá- dák? Üres üveggel 17, sör- rel tele 30 kilósak. Vajon milyen ládákat emelgettek Miklós- nével, mielőtt — ta- valy december 14-től — be- tegállományba nem került? Erre a választ nem kaphat- tam meg az üzemből, végig- kísérve a munkafolyamato- kat, mert nagyjavítás miatt leszerelték a gépeket. Szó- ban viszont „kielégítettek” a bizonygatással, hogy több Miklós- né már nem rakta ki és be az üvegeket, nem ci- pekedett.

Sírva, ríva

Polyák Jolán: — Magunk között mi kezdtől fogva ki- méltük munkatársunkat, mert a brigádvezető is szolt emiatt.

Gyurán Erzsébet: — Úgy emlékszem vissza, hogy fél- idős terhesség után a fejtőn dolgozott.

Azt többen is hangoztat- ták, hogy Miklós- né erős, jó fizikumú asszony. Azért ha- joglatott volna az összetört üvegek elhordásakor, vagy másért?

Varga Márton: — Hozzám, mint új titkárhoz, nem jött Miklós- né. Nem jöttek má- sok sem az érdekében szólni. Nem tudom, az elődöm- nél, a nyugdíjba ment Kéri Lajos bácsihoz mentek-e. Nem emlékszem, hogy Miklós- né mikor került könnyebb munkára. Arra viszont igen, hogy sírva ment ki egyszer az üzemből.

— Mikor?
— December lehetett. Már betegállományban volt.

A mi üzemeinkből nem sírva szokta elmenni a le- endő kismamák, hanem örömmel. Velük örülnek a munkatársaik, akik látogató- ba is elmennek hozzájuk. Vajon Miklós- né után sza- ladt-e valaki megkérdezni, hogy miért sír, miben segí- senek neki? Nem, hagyták elmenni isten hírével. A nő- gyógyászatban az orvos per- sze nem hagyta ennyiben a dolgot.

A „szintek” lépcsőin

Miklós- né csak a munka- társai kímélték úgy, ahogy tudták, a maguk szolidari- tásával. De vannak emléke- zető momentumok, amelyek beszédesek. Valaki ezt mon- ta annak idején az üzem- ben:

— Miklós- né, jön még egy munkaerő, maga pedig be- megy az irodába címkéket bélyegezni.

Egy sürgető mondat az üzemből:

— Miért nem viszik már be Miklós- né az irodába?

Egy másik hang, „maga- sabb” szinten:

— Nincs ott hely, azok is győzik, akik ott vannak.

Még egy közbeszóló, szin- tén a létra fokáról:

— Fáj a dereka? Ugyan? Az enyém is fáj, mégis itt vagyok.

Egyazon szinten egyik hang egy másiknak:

— Ne passzolgassa! Vegye a szárnyai alá maga azt az asszonyt.

S végül védcencem, Miklós- né is szóhoz jutott:

— Tudja, én sajnálom az ügyet a legjobban. Nem sze- retném, hogy én húzzam a rövidet, ha majd vissza- megyek az üzembe dolgozni. Vigasztalásul mit mond- hattam? Ha netán így for- dulna sora, akkor megírom a cikk folytatását.

Lódi Ferenc